

กลอนขนมไทย

นำเสนอเมื่อ : 26 พ.ค. 2552

กลอนขนมไทย

โคลง

สังขยาหน้าไข่มุน
แกมกับข้าวเหนียวสี
เป็นนัยนำว่าที่
แถลงว่าโศกเมอพร้อม

เคยมี
โศกยอม
สมรแม่ มาแม่
เพียบแอ้อกอร

กาพย์

* สังขยาหน้าตั้งไข่มุน
เป็นนัยไม่เคลือบแคลง

* ซ่าหรือลิ้มหวานล้ำ

วิตกอกแห่งเครือ

* ลำเจียกชื่อขนม

ไกลกลั่นดินแดโดย

* มีศกอดกอดอย่างไร

กอดเคล้นจะเห็นความ

* ลุดดี นีน่าชม

โอชาหน้าไก่อแกง

* ขนมจีบเจ้าจีบห่อ

นิกน่องนุงจีบถวาย

* รสรักยักลำน่า

คำนี้้งนีนางเจียน

* ทองหยิบทิพย์เทียมทัด

หลงหยิบว้ายาดม

* ขนมฝิงฝิงผ่าวร้อน

ร้อนนักรักแรมไกล

* รังไรโรยด้วยแป้ง

ไอ้อกนกทั้งปวง

* ทองหยอดทอดสนิท

สองปีสองปิดบัง

* งามจริงจำมงกุฏ

เรียมรำคำนี้้งปอง

* บัวลอยเล่ห์บัวงาม

ปลั่งเปล่งเคร่งยุค

* ซ่อมวงเหมาจะมีรส

คิดสี่สไบคลุม

* ฝอยทอง เป็นยองใย

คิดความยามเขาวามาลัย

ข้าวเหนียวใสสีโศกแสดง

แจ้งว่าเจ้าเศร้าโศกเหลือ

แทรกใส่น้ำกะทิเจือ

ได้เสพหรือพิมพ์เสนโรย

นิกโฉมจมหอมชวยไชย

โหยให้หาบุหงางาม

น่าสงสัยใครขอถาม

ขนมนามนี้้งแคลง

แผ่แผ่นกลมเพียงแผ่นแผง

แคลงของแขกแปลกลั่นอายุ

งามสมสอประพิมประพาย

ชายพกจีบกลีบแนบเนียน

ประดิษฐ์ทำขนมเทียน

เทียนหลอเหลาเกลากลิ่งกลม

สามหยิบชัชน่าเซยชม

กัมหน้าเมินเขินขวยใจ

เพียงไฟฟอนฟอกทรวงใน

เมื่อไรเห็นจะเย็นทรวง

เหมือนนกแก่งทำรังรวง

ยังยินดีด้วยมีรัง

ทองม้วนมิตคิดความหลัง

แต่ลำพังสองต่อสอง

ใสชื่อจุมมงกุฏทอง

สะอึ้งนองนั้นเคยแล

คิดบัวงามแก้วกับตน

สถานนุชจจุประทุม

หอมปรากฏกลโกศุม

หุ่มหอม่วงดวงพุดตาน

เหมือนเส้นไหมไข่ของหวาน

เย็บซุนไข่มุททองจันท